

Klasse

VOOR OUDERS

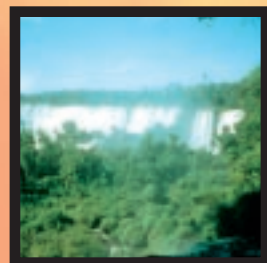
Welke zinnen hebt u vorige week tegen uw kind gezegd?

- 1. WAAROM LUISTER JIJ TOCH NOOIT?
- 2. WAT IS ER NU WEER?
- 3. JA, IK DOE MEE
- 4. DOE NIET ZO VERVELEND
- 5. IK WIL DAT JE JE SPULLEN OPRUIMT!
- 6. JIJ HEBT EEN SLECHT KARAKTER
- 7. GOED GEDAAN!
- 8. IK WORD NOG GEK VAN JE
- 9. DAT IS DE LAATSTE KEER!
- 10. IK ZIE JE GRAAG

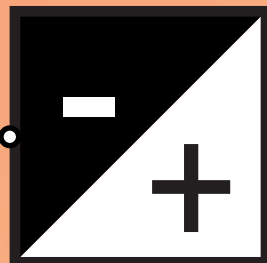
We vertellen kinderen voortdurend wat we denken van hun gedrag, hun prestaties thuis en op school. Vaak **wegen** we onze woorden niet. We veralgemenen vlug («Jij luistert toch nooit») en drukken onze ergernis uit («Doe niet zo vervelend»). En dat lucht ons op.

Maar kinderen voelen zich dan soms afgewezen, krijgen een onduidelijke boodschap of begrijpen niet waarom ze hun gedrag zouden veranderen als ze toch 'vervelende kinderen zijn'.

We gebruiken **mintaal** (de zinnen 1, 2, 4, 6, 8 en 9).

MAAK DE REIS VAN UW LEVEN p. 2-3

ZEGT U «NIET SLECHT» of «GOED ZO»? p. 4-5

HUISWERK? NEGEN TIPS VOOR OUDERS p. 8

Telt u even na hoe vaak u per dag uw kinderen wijst op de dingen die ze goed hebben gedaan? Ouders en leerkrachten die **plustaal** gebruiken, erkennen hun kinderen, vertellen waar ze goed in zijn en nodigen ze uit zich anders te gedragen (de zinnen 3, 5, 7 en 10). Zegt u ook wel eens «Wat ben je toch lui» of «Niet slecht gedaan»? Dan bent u een normale ouder. Maar het kan ook anders. Het staat plusminus op pagina vier: zwart op wit.

«Elke dag schrik voor de pistoleiros»

«ZE KOMEN MET KNUPPELS, HONDEN EN BULLDOZERS»

Honderden gezinnen wonen hier in *acampamentos*, tentenkampen vol houten staketsels, overtrokken met zwart plastic. Bakken in de zomer, bevroren in de winter, geen water, geen elektriciteit. En baby's die sterven omdat het ziekenhuis ze weigert.

'In Brazilië is de rijkdom heel slecht verdeeld. Eén op honderd landeigenaars bezit bijna de helft van alle vruchtbare landbouwgrond. Bijna vijf miljoen boeren zitten zonder. Volgens de wet moeten ze grond kunnen krijgen als niemand die bewerkt, maar de regering past de wet niet toe. Daarom bezetten we zelf grond, om druk uit te oefenen. Een bezetting kan jaren duren. De grootgrondbezitters sturen *pistoleiros* om ons weg te jagen. De ene overheid helpt ons, de andere stuurt het leger en de politie. Die komen met knuppels, honden en bulldozers en vagen alles weg.' Met dit verhaal snoert Ivori me de mond. Hij is 29 en werkt bij de *Movimento Sem Terra* (MST), de Beweging van Landloze Boeren. Die organiseert bezettingen in bijna heel Brazilië. Mensenrechtenorganisaties over de hele wereld steunen MST, want mensen als Ivori worden gearresteerd, gefolterd, vermoord. Gewoon omdat ze het voor de boeren opnemen. Grootgrondbezit is heilig in Brazilië. Het bestaat al 500 jaar. De indianen die er oorspronkelijk woonden, reageren nog amper. Ze zijn zo goed als uitgeroeid.

«Hoe wanhopig moet je zijn om met je hele gezin jarenlang in een tentje te wonen, zonder enig comfort en met het risico dat *pistoleiros* je komen doodschieten? Drama's in de Derde Wereld. Ik ken ze uit de krant. Maar nu ik voor het eerst in mijn leven op een vliegtuig zit, besef ik plots dat ik er straks middenin zal staan.»

LEVEN ONDER

«GEWOON OMDAT ZE NIET KUNNEN LEZEN OF SCHRIJVEN»

Hij durft niet alleen reizen, zoveel schrik heeft hij dat ze hem opnieuw zullen arresteren. Valdecir (28) leidt het vormingscentrum Ceagro. Hier krijgen jongeren van 15 tot 20 jaar de kans om hun lager onderwijs af te maken. Normaal doen kinderen daar 8 jaar over, ze moeten tot hun 14 naar school. Maar in Brazilië krijgt onderwijs van de overheid niet zoveel steun als bij ons. 'Als je de armen dom houdt, komen ze niet op voor hun rechten', zegt Valdecir. Hij is een medewerker van MST. Daarom heeft de politie hem vorig jaar opgepakt en tweeënhalf uur lang gemarteld. Ze lieten hem pas vrij toen zijn wonden genezen waren. Maar de littekens staan voor altijd in zijn hart. MST organiseert zelf onderwijs, want in de officiële scholen leren de kinderen dat de rijken rijk moeten blijven en de armen arm. En kleine boeren spelen hun grond kwijt, omdat ze niet kunnen lezen of schrijven. Ze tekenen officiële papieren met een duimafdruk en denken dat ze zo hun graan verkopen. In feite geven ze hun grond af... De jongeren in dit centrum komen uit verschillende nederzettingen. Zoals Vanderlei (17). 'Brazilië heeft maar een toekomst, als ongelijkheid en onrechtvaardigheid verdwijnen', zegt hij. 'Daar willen we allemaal voor werken.' Ik begrijp waarom solidariteit binnen de beweging zo'n sterk begrip is.

«De littekens staan voor altijd in hun hart»

«IK HEB ME DIKWILS AFGEVRAAGD
OF DAT ONTWIKKELINGSGELD OOK ERGENS TERECHT KOMT»

Ontbijt bij Valdemar (21), een jonge vader van drie kinderen. Rozalina, zijn vrouw, heeft koffie gezet. Wanneer ik mijn kleine logeerkamer verlaat, is zij het huis al uit. Valdemar haalt de kleine Gean (2) uit haar bedje. Haar twee oudere broertjes, Gilson (6) en Geovane (5), slapen nog. Zij mochten gisterenavond langer opblijven voor het bezoek uit *Belgica*. Gilson moet pas na de middag naar school. Met enige trots toont hij me zijn huiswerk. Ik moest denken aan mijn oudste dochter Emmi, die mij voor de afreis beloofd had dat ze elke avond als huiswerk een bladzijde uit haar boek zou lezen. Gean loopt naar buiten, groet de scharrelende kippen en kijkt neer op de *assentamento*, een nederzetting. Jarenlang hebben de boeren dit gebied bezet en onder plastic geleefd, maar nu is de grond officieel van hen. Met 24 families baten ze samen het landbouwbedrijf uit. Er zijn verantwoordelijken voor de land- en tuinbouw, de dieren, de bouw van serres, de kindercrèche, algemene coördinatie. Elk gezin woont in een stenen huisje. Vanaf zes jaar kunnen de kinderen naar de basisschool in *Nova Laranjeiras*, het nabije dorp. 's Avonds is er middelbaar onderwijs voor de oudere kinderen. Mooie verwezenlijkingen, maar de mensen hebben er lang voor moeten vechten. Met de steun van MST en van 11.11.11. Ik merk dat ontwikkelingsgeld echt opbrengt.

«Plots zit ik er middenin»

ZWART PLASTIC

Twaalf dagen lang trekt Kris Vandenbussche uit Lichtervelde door Zuid-Brazilië. Kris is 33 en vader van Emmi (7), Kaat (5) en Thea (2).

Met Klasse bezoekt hij de landloze boeren. Wat ontdekt hij daar in de tropische regen onder de zeilen van zwart plastic?

«Ik wil het zelf zien»

Kris reageerde vorig jaar (net als honderden andere lezers) op een artikel in *Klasse voor Ouders*. En hij mocht mee. Wil u in het voorjaar, tijdens een schoolvakantie, zelf een week gratis meereizen met een nieuwe expeditie van *Klasse* naar een ontwikkelingsland? Met eigen ogen zien wat er met ontwikkelingsgeld gebeurt? Vraag **vóór 15 november** een inschrijvingsformulier (met meer informatie). Geen lange brief. Eén zin en uw adres volstaan voorlopig. Ook leerlingen en ouders kunnen zich via hun eigen *Klasse* kandidaat stellen.

Schrijf naar *Klasse voor Ouders (Expeditie)* - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel. Staat volgend jaar uw verhaal in dit blad? Hoe zo'n reis verloopt? Op zaterdagmiddag 28 oktober kan u bij *Klasse* (in Brussel) een gratis diavoorstelling bijwonen en vragen stellen aan de Braziliereizigers. Info en inschrijvingen: www.klasse.be/kvl/108/teksten/45 of op tel 02-553 96 90.

De eerste wereld

De derde wereld. We zien het op televisie, de kinderen leren erover op school. Het trekt onze ogen open. Veel scholen hebben contact met verre landen. Ze steunen ontwikkelingsprojecten in Afrika, Azië, Zuid-Amerika. Jongeren (én ouders) zijn vaak heel actief in organisaties die mensen helpen, overal ter wereld. Straks steunt u misschien ook 11.11.11. Komt dat geld ook goed terecht? Samen met Kris reisden lerares Mieke (39) en leerlingen Emma (16) en Evelien (17) met *Klasse* naar Brazilië om te kijken wat ontwikkelingshulp echt uithaalt. Vier getuigen uit de eerste wereld. Zij werden gekozen uit meer dan vierhonderd kandidaten. Snapshots uit hun verhalen verschijnen deze maand in de drie *Klasses*.

- **Wil u hun héle verhaal lezen?** U kan alle reisverslagen downloaden via internet: www.klasse.be/kvl/108/teksten/44
- **Wil u meer informatie over ontwikkelingswerk?** Zelf een steuncomité uitbouwen? Een gespreksavond organiseren? Folders of affiches verspreiden? Neem contact op met 11.11.11 (het vroegere NCOS) - Vlasfabriekstraat 11 - 1060 Brussel - tel 02-536 11 11 - www.11.be

«Wie had gedacht dat een gewone lezer deze reis kon meemaken?» Bent u de volgende?

Gebbruikt u mintaal

plus

«Jij kan ook nooit doen wat we vragen.»

«Ik wil graag dat je j

«Wat ben je toch lui!»

«Ik vind het erg dat je
nu nog moet maken.»

«Dat heb je niet slecht gedaan.»

«Goed gedaan!»

«Je bent weer te laat, hé.»

«Ik zou graag hebben
op het afgesproken uur»

«Het kan me niet schelen wat je denkt!»

«Welke voorstellen h

(Dat kan ik niet.)

(Toch wel.)

m i n t a a l

Mintaal is vooral geschikt om onze ongenoegens uit te drukken, om ons af te reageren, iets te verbieden. Ze lucht de spreker (ouder, leerkracht, opvoeder) op. Ze verwijst vaak naar het verleden en veroordeelt ongewenst gedrag: «Je bent weer niet in orde». Vaak gebruiken we veralgemeningen: «Je denkt altijd dat je het beter weet». Bovendien zegt mintaal niet uitdrukkelijk wat je verwacht. Ze breekt iets in de relatie. Te mijden dus.

p l u s

Plustaal verwijst naar de toekomst en beschrijft die taal toegankelijker: kinderen weten wat aan mintaal roep je vaak tegenstand op, plustaal zien, ouders nodigen het uit tot ander gedrag.

Plustaal?

«Je spullen goed opruimt.»

- [1] Kinderen zijn nooit 'altijd vervelend, altijd lui, altijd te laat...' Een kinderhoofd zit vol vragen. Het ontwikkelt zijn identiteit. Een opmerking als «Je kan ook nooit luisteren, hé» (of sterker nog: «Je bent de nagel aan mijn doodskist») ontmoedigt uw kind. **Veralgemeen nooit.** Het kind voelt zich dan afgewezen en denkt: «Waarom zou ik mijn best doen, ze vinden me toch vervelend». Val kinderen nooit op hun **persoon** aan («Je bent een luiერი, dommerik, vuilak»). Bespreek wel hun storend **gedrag**: «Wat je hier gedaan hebt is...». Dat geeft hen de kans (en de uitdaging) om hun gedrag te veranderen.

«Je huiswerk»

- [2] Jij-taal veralgemeent dikwijls. «Jij bent slordig» betekent eigenlijk dat iedereen dat vindt, dat het zo is. Met **ik-taal** stellen we onszelf aanwezig: «Ik vind dat je lui bent». Anderen kunnen daar misschien anders over denken, maar ik denk nu zo. We leggen zo de verantwoordelijkheid voor het veranderen van het gedrag bij het kind. Een ik-boodschap zegt dat u op uw kind rekent, dat u erop vertrouwt dat het de situatie aankan en rekening houdt met uw behoeften. Zo geeft u het de kans om zich opbouwend te gedragen.

«Dat je de volgende keer thuis bent.»

- [3] Ons taalgebruik is vaak doorspekt met **negatieve woorden** (niet, nooit, slecht, goed maar, fout...). «Dat heb je niet slecht gedaan», blijft altijd een negatieve bijklank hebben, ook al was het niet zo bedoeld. Waarom zeggen we niet gewoon: «Goed gedaan»? Vaak denken we dat kinderen beter leren als we ze steeds op hun fouten wijzen. Dat is niet zo. In de meeste gevallen zullen kinderen juist ontmoedigd en gespannen geraken. Door ook aandacht te geven aan wat het kind goed doet, ontwikkelt het zelfvertrouwen en doorzettingsvermogen («Ik kan het»). Kinderen krijgen met andere woorden een positief zelfbeeld en durven nieuwe uitdagingen aan.

«Hoe jij?»

- [4] «Je bent weer te laat, hé» verwijst naar het verleden en drukt het niet-gewenst gedrag uit. Positieve taal verwijst altijd naar **de toekomst** en beschrijft precies wat je **verwacht**: «Ik zou graag hebben dat..., ik zie liever dat..., ik wil dat...». Kinderen weten wat het gewenste gedrag is en kunnen ernaar handelen. Zij krijgen de verantwoordelijkheid toegespeeld («Ik verwacht dat je volgende keer de afspraken nakomt» of «Hoe zou jij er kunnen voor zorgen dat je de volgende keren op tijd bent?»).

- [5] Praten met kinderen is **een relatie aangaan**. Open en eerlijke communicatie vertrekt vanuit gelijkwaardigheid en erkenning. Kinderen (en ook ouders, iedereen dus) hebben een bepaald beeld van zichzelf. Ze zijn voortdurend bezig met hoe ze zich in relatie met anderen willen zien. Ouders kunnen dat opmerken en erkennen. Ze kunnen dat ook verwerpen of negeren. «Het kan me niet schelen wat je wil» geeft het kind de indruk dat zijn gevoelens of behoeften niet belangrijk zijn. Spreken is ook luisteren.

t a a l

...ft wat het gewenste gedrag is. Daardoor wordt ...nvangen. Plustaal verbetert ook de relatie. Met ...is samen-taal. Je kind voelt zich niet afgewe... Te proberen dus.

WIN! In de bibliotheek vindt u boeken over praten met kinderen bij non-fictie (SISO-nummer 433). De smaak te pakken? **Klasse voor Ouders schenkt 50 boeken «Positief omgaan met kinderen»** (Ina Bakker en Margriet Husman) weg. Stuur een briefkaart met uw commentaar naar **Klasse voor Ouders (Plustaal)** - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - tel 02-553 96 90 - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be. Wij vinden het warm water ook niet zelf uit. Deze tekst kwam bijvoorbeeld tot stand in samenwerking met Leo Jaspers, pedagoog en docent KH-Kempen.

Mil Thys:

«Een café voor ouders in de klas»

«Dat hij prima lesgeeft is misschien nog de minste van zijn kwaliteiten. Hij loopt over van inspiratie om zijn lessen te verlevendigen met praktische en aanspreekbare voorbeelden. Daarom trekt de klas er geregeld met de fiets op uit. Humor is zowat zijn grootste wapen om de leerlingen aandachtig te houden en tegelijkertijd af en toe de spanning te breken.» Dat schreven de ouders van het vijfde leerjaar over Meester Mil Thys (37). «Een bloemetje is maar een klein gebaar om hem te bedanken.»

«Er bestaat geen toverformule», zegt Mil Thys als we hem in de klas verrassen. «Gewoon zijn wie je bent, dat helpt als je voor de klas staat. In ieder geval loopt het hier op school wel vol goede leerkrachten. Maar natuurlijk doet deze waardering van ouders me deugd. Je moet tijd maken voor ouders. Als ze naar school komen voor de rapporten, organiseer ik een cafeetje in de klas. Ze kunnen na het rapport rustig blijven zitten bij een drankje en een knabbeltje. Dan komt er heel wat los en soms ga ik ook de kinderen beter begrijpen. Ik organiseer voor het vijfde leerjaar ook een driedaagse. Zonder de inzet van ouders zou dat niet mogelijk zijn. Of we gaan met de leerkrachten voetballen tegen de ouders. Dat soort van contacten maakt je werk op school makkelijker. De school stopt niet om halfvier.»

Vorig schooljaar zette Klasse op vraag van ouders 48 leerkrachten in de bloemen. Ook dit schooljaar overvallen we elke week leerkrachten-die-het-verschil-maken in hun klas met een boekje bloemen. U kent zo'n leerkracht? Vertel ons waarom u hem/haar de bloemen wilt schenken. Misschien pikken we uw brief er uit? Schrijf naar Klasse voor Ouders (Bloemen voor) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be

Zondag 19 november: Wat gebeurt er met onze rechten? Jongeren en kinderen houden een what-do-you-think-mars in Brussel en discussiëren er met beleidsmakers over hun rechten - Meer info bij Unicef - Kunstlaan 20/18 - 1000 Brussel - tel 02-230 59 70 - e-mail info.whatdoyouthink.org - www.whatdoyouthink.org.

1

Zit uw kind aan de alcohol? 6

Eén op vijf twaalfjarigen drinkt elke week alcoholimonades. Bij de veertienjarigen is dat al 40 %. Dat blijkt uit een onderzoek van de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen. Alcoholpops of alcoholimonades mengen alcohol (rum, gin, wodka...) met zoete dranken als cola en limonade. Wegens hun relatief laag alcoholgehalte (7-8 %) zijn de drankjes vrij beschikbaar. De drankjes smaken of ruiken niet naar alcohol, maar volgens specialisten lepen de drankjes de jongeren het effect van alcohol in. De combinatiedrankjes zijn een uitvinding van de Britse alcoholindustrie en een antwoord op verkoopcijfers die aantoonde dat alcohol steeds minder bij jongeren in de smaak viel. Jong geleerd is oud gedaan. Alcoholpreventie bij jongeren past in een algemeen drugbeleid op school. Volgens specialisten is de belangrijkste beschermende factor tegen drugs 'de familieband'. Welke kinderen hebben later minder kans om naar drugs te grijpen? Kinderen die niet verwend zijn, die van jongsaf aan met (samen afgesproken) regels hebben leren omgaan en kinderen die veel activiteiten doen, samen met hun ouders.

Ouders die met vragen zitten, kunnen bij de Vereniging voor Alcohol- en andere Drugproblemen (VAD) terecht - Tollenaerstraat 15 - 1210 Brussel - tel 02-423 03 33- anonieme druglijn: 078-15 10 20 - www.vad.be

De volgende Klasse voor Ouders verschijnt op 10 november: kijk uit!

8 / 10

3

Pleegzinnen gezocht

Ilias (15), Ankie (12) en Jef (6) wonen al een paar jaar bij de familie Mortelmans, hun pleeggezin. Ze komen goed overeen met hun (pleeg)zus Ellen (20). Of ze nog terugkeren naar huis, weten ze niet. Misschien. Elke (5) kreeg er een zusje bij. Haar moeder moet in het ziekenhuis blijven en vader is kapitein op een koopvaardijship. Gelukkig kan Elke voor een tijdje terecht bij een pleeggezin. Ze gaan bijna elke dag op bezoek naar het ziekenhuis.

Soms kunnen ouders niet goed voor hun kinderen zorgen. Even of voor een langere tijd. Een pleeggezin kan dan een oplossing bieden. Maar dat is een hele verantwoordelijkheid. Misschien heeft het pleegkind het erg moeilijk en doet het lastig. Bovendien weten pleegouders dat hun pleegkind slechts tijdelijk bij hen verblijft. Pleeggezinndiensten zorgen voor ondersteuning. Op dit moment zijn ze dringend op zoek naar gezinnen die voor een korte of langere tijd kinderen kunnen opvangen.

KAOS - Vondelstraat 27 - 2800 Mechelen - tel 015-43 30 03; Kerkhoflaan 58 - 9300 Aalst - tel 053-77 30 30; Graatakker 54 - 2300 Turnhout - tel 014-43 55 56

Jeugdzorg in Gezin - Diksmuidelaan 275 - 2600 Berchem - tel 03-281 36 00; Schuttersvest 45 - 2800 Mechelen - tel 015-42 03 00; Kerkplein 28 - 9200 Dendermonde - tel 052-21 40 62; Schureveld 10/1 - 3740 Bilzen - tel 089-50 41 83

Dennis (11 jaar): «Goede cijfers en een diploma om je brood te kunnen verdienen, dat is het enige wat mijn ouders interesseert»

4 [Groen] schoolmateriaal

Vijf tips voor een beter milieu. Vijf slimme wenken om de boekentas groen te kleuren.

- 1 Zijn de potloden tot een stompje geslepen? Schaf je potloden aan van ongelakt hout. Geen wegwerpvlodpotlood of kleurig gelakte potloden.
- 2 Hervulbare stiften op basis van water of alcohol zijn milieuvriendelijk. Neen aan de wegwerpstiften op basis van schadelijke producten (trichloorethaan, toluen, xyleen).
- 3 Herbruik de ringmap van vorig jaar. Zoek je een nieuwe, dan neem je die van gerecycled karton. Een ringmap van karton met een laagje kunststof hoeft echt niet, ook al pronkt er Pokémon op.
- 4 Een brooddoos is cool. Aluminium- of plasticfolie niet.
- 5 Open voor de gezonde dorst een toffe veldfles. Drank in niet-herbruikbare verpakkingen haal je best helemaal niet in huis.

De tips zijn gebaseerd op de brochure «Ik kleur mijn schooljaar groen». Ouders die meer informatie willen, kunnen contact opnemen met OVAM op 015-28 42 84 (voor Vlaanderen) of BIM 02-775 75 75 (voor Brussel)

Hoeveel zakgeld geef ik?

7

«Gisteren kwam Bram (12) thuis met 'Ze krijgen allemaal veel meer zakgeld dan ik en als Pepijn het gras maait, krijgt hij zonder te vragen 300 fr. Krijg ik opslag?' Ik twijfel even en beloof er 's avonds met papa over te praten. Is er een gulden regel als het om zakgeld gaat?» (Gerda, moeder)

De meeste ouders zijn het erover eens dat kinderen zakgeld moeten krijgen. Geld waarover ze zelf kunnen beslissen. Ze leren er zo mee omgaan. Maar hoeveel geef je? Dat hangt af van de leeftijd en de vrijheid die ouders willen geven. Er bestaat geen vast tarief. Wel vaders, moeders en jongeren die er samen over nadenken. Wat betekent zakgeld in uw gezin? Wat mogen of moeten de kinderen ermee doen? Zijn hierover al afspraken gemaakt? Kijk als ouder eens uit hoe andere gezinnen met zakgeld omspringen. Leer uw kind naar alle kinderen luisteren, niet alleen naar de straffe verhalen. Bespreek alle gegevens dan samen om tot een nieuw akkoord te komen. Misschien opnieuw het oude tarief, misschien geeft u opslag. Maak dan met uw kind een afspraak om de zakgeldregel opnieuw te bekijken na bijvoorbeeld een jaar. Dat kan een hele geruststelling zijn voor beide partijen.

Deze tekst kwam tot stand in samenwerking met **De Opvoedingsstelefoon Vlaanderen**. Ouders met opvoedingsvragen kunnen er altijd terecht op maandag, dinsdag, donderdag en vrijdag tussen 15 en 18 uur op tel **070-222 330**

WIN! Klasse voor Ouders geeft 30 discussiespellen over zakgeld (van 395 fr.) weg aan gezinnen met kinderen van 12 tot 16 jaar. Stuur een kaartje naar Klasse voor Ouders (ZAKGELD) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - fax 02-553 96 85

Beste Klasse,

Sinds kort werken er twee jongens uit Sierra Leoné op ons familiebedrijf. Ze zijn al enkele jaren als politiek vluchtelingen in ons land. Samenwerken met Mohamed en Amadu is zeer vervrijkend voor ons gezin. We hebben nu een realistische kijk op hun problemen in hun land en begrijpen maar al te goed dat ze niet kunnen worden teruggestuurd. Onze culturele wereld is nu ook een stukje groter. Ze vertellen ons veel over hun leefgewoonten, godsdienst enz. We hebben ook al kunnen meeproeven van hun eetgewoonten. Bij een onverwacht bezoek mochten we zomaar meezitten aan tafel en samen eten uit de grote pan. Van hun gastvrijheid kunnen we zeker nog iets leren. Mijn kinderen spreken geen Engels, maar proberen toch met hen te communiceren. Het grote pluspunt is dat we hen als gelijkwaardige mensen zijn gaan beschouwen met net dezelfde dromen en levensverwachtingen als wij.

(K.N. uit Hooglede)

Uw ervaringen, ideeën, verhalen en frustraties kan u altijd kwijt. Schrijf, fax of mail naar Klasse voor Ouders - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be

5

ACTIE MET KLASSE 2

Zappen met een filharmonisch orkest

U vindt klassieke muziek saai en een concertzaal een plaats waar je beter buiten blijft met kinderen? Dan willen we u eens wat anders laten zien. Op woensdag 29 november (17u.) nodigen Klasse voor Ouders en het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen u uit voor een (nog nooit vertoond) Zap-concert. Eén uur lang zapt u samen met de kinderen door de mooiste muziek. Alles wat in het orkest gebeurt, wordt via negen camera's in close-up en live op een levensgroot scherm weergegeven. U zit dus eigenlijk tussen de musici en voor één keer ziet u ook het gezicht van de dirigent! De kleinste vingerbeweging van een contrabassist, het minste trillen van een vioolsnaar, het zachtste kleppen van een trompetventiel verschijnt tientallen keren uitvergroot voor uw neus. Om het helemaal mooi te maken wisselen deze 'inijkjes' af met grappige, ontroerende, doldwaze, bloedserieuze, maar altijd verrassende filmpjes die de stemming van de muziek nog versterken. Klasse voor Ouders heeft voor u en uw kinderen 400 gratis tickets voor het concert (normale prijs: 300 fr. voor kinderen en 500 fr. voor volwassenen).

Wat moet u doen?

Vul de bon in en stuur hem naar het Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen. De winnaars krijgen een uitnodiging en kunnen die aan de kassa inruilen tegen de tickets. Wie geen geluk heeft gehad, krijgt toch nog een troostprijs: een bon voor korting aan de kassa.

Tickets kan u altijd bestellen bij Prospekta: tel 0800-21036 of de Ticketlijn: tel 0900-00311. Kaarten kosten 300 fr. voor kinderen en 500 fr. voor volwassenen. ZAP-CONCERT - Koningin Elisabethzaal - Antwerpen - woensdag 29 november 2000 - 14.30 uur (1ste voorstelling) - 17.00 uur (2de voorstelling) - Koninklijk Filharmonisch Orkest van Vlaanderen - dirigent: Ernst van Tiel

GRATIS NAAR HET ZAP-CONCERT

Ja, ik wil kans maken op de gratis tickets voor het Zap-concert in de Koningin Elisabethzaal in Antwerpen op woensdag 29 november om 17 uur.

Naam:

Adres:

We komen met ... volwassenen en ... kinderen

Stuur deze bon zo vlug mogelijk naar het Filharmonisch Huis (ZAPPEN MET KLASSE) - Braziliëstraat 15 - 2000 Antwerpen. Ten laatste op 7 november krijgt u een antwoord.

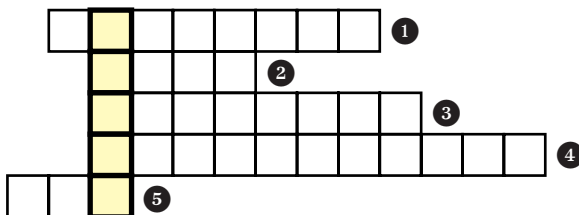
Jean Van Cleemput

8 [Win een vakantie]

Geen schrik van een spelletje of het vliegtuig? Wie het vijfletterwoord vindt, maakt kans op een vakantiecheque voor een citytrip van 20.000 fr.

- 1 De hoofdstad van het land waar de Olympische Spelen 2000 worden georganiseerd.
- 2 Voornaam van de eerste man op de maan.
- 3 De Belgen waren de dappersten der...
- 4 Naam van de pop van Wiske
- 5 De afkorting van de Braziliaanse naam voor de Beweging van Landloze Boeren (zie deze Klasse)

Stuur het gezochte woord vóór 15 november naar Klasse voor Ouders (PRJJS) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel

Winnen een fototoestel voor hun vakantiefoto: Familie Verschuieren (Schoten), de familie Meersschaert (Wevelgem), mevrouw Frans (Reet) Hebben samen met hun kind een kunstwerk gemaakt en krijgen daarvoor een boeken- of cd-bon van 2000 fr: Maria Coopmans (Pulderbos), Manuella Grielens (Antwerpen), Jef Vereycken (Berg), de familie Adriaens (Balen) en Isabelle Dervandel (Aalst)

«HUISWERK? IK HEB ER MEER WERK AAN DAN ZIJ!»

«Elk huiswerk brengt een brok school binnen», zegt Karel Moons, kinderpsycholoog die kinderen met hun huiswerk begeleidt. «Huiswerk moet niet vervelend zijn. Het kan een aanleiding zijn om over het dagelijkse werk in de klas te praten. Zo brengt huiswerk thuis en school dichter bij elkaar». Ouders die huiswerk begeleiden moeten niet zozeer bezig zijn met het resultaat van het huiswerk, maar wel met wat er gebeurt in het hoofd van het kind, het proces. Negen tips van Karel.

[1] «ZIT JE NOG NIET OP JE KAMER?»

De meeste kinderen maken huiswerk gemakkelijker in een rustige omgeving. Maar ze moeten ook het gevoel hebben dat ze er **niet alleen** voor staan. Tv en radio even uit, spelende broers en zussen uit de buurt houden en zelf in de buurt blijven of regelmatig even langslopen. Dat helpt.

[3] «ONMIDDELIJK IS MET TWEE ELLEN»

Oplossingen voorzeggen gaat het snelst vooruit. Maar daar helpt u uw kind niet mee. Als uw kind gewend is dat anderen de oplossing voor hem zoeken, gaat het niet meer zelf op zoek. U leert uw kind **hulpeloos** te zijn. Dat zorgt later voor demotivatie. Doe alsof u het antwoord zelf ook niet weet en ga samen op zoek naar de oplossing. Doe dit voor één of twee oefeningen. De andere oefening van dezelfde soort moet uw kind dan maar zelf maken. Huiswerk dient om zelfstandig te leren.

[5] «BEGIN MAAR OPNIEUW, DAT STAAT VOL FOUTEN»

Mag u het huiswerk van uw kind verbeteren? In principe mag dat natuurlijk, maar zorg er wel voor dat de leerkracht een **juist beeld** behoudt van uw kind. Doe dat in twee stappen:

Stap 1: Zeg hoeveel fouten er in het huiswerk zitten maar niet waar. Uw kind kan zelf de fout en de oplossing zoeken.

Stap 2: Zeg waar de fout zit en leg eventueel opnieuw uit. Duid aan waar u geholpen hebt. De leerkracht kan dan nakijken wat precies fout loopt.

Kinderen weten graag hoe ver ze staan. Of ze iets goed of slecht kunnen. Huiswerk mag geen test zijn, maar veeleer een onderzoek. Beter acht op tien voor Joren, dan tien op tien voor mama.

[8] «IK VRAAG STRAKS JE LES OP, HÉ»

Lessen leren is heel anders dan huiswerk maken. Uw kind moet dan geen taak maken, maar leerstof **verwerken** (en onthouden). Belangrijk is dat uw kind weet wat de leerkracht verwacht: iets uit het hoofd leren, iets toepassen, voorbeelden zoeken... Wat moet het kennen en kunnen? Hierbij kan u uw kind helpen. Als het dat weet, kan het zijn les leren en zelf vragen verzinnen. Uw kind houdt zijn leerproces zo zelf in de hand. Nadien kan u de les wel opvragen, maar maak uw kind niet van u afhankelijk. Leer het zelfstandig leren.

Als u een les opvraagt, stel de vragen bv. in een andere volgorde of op een onverwachte manier. Zoek zelf naar nieuwe toepassingen...

• **WIN!** In het boek «Huiswerk in de basisschool» van Yvan Ameye en Patrick Vanspauwen staat een werkmodel dat school en ouders kunnen gebruiken om na te denken over huiswerk. **Klasse voor Ouders geeft vijftig exemplaren weg aan ouders die een mening hebben over huiswerk. Schrijf een brief met uw idee naar Klasse voor Ouders (HUISWERK) - Koning Albert II-laan 15 - 1210 Brussel - tel 02-553 96 90 - fax 02-553 96 85 - e-mail info@klasse.be**

[2] «WANNEER BEGIN JE ER NU AAN?»

Bekijk even de agenda. Dan weet u wat uw kind te doen staat. Maak een planning. Als u samen de volgorde van de taken bepaalt en probeert om daar een realistische tijdsplanning op te kleven, krijgt het huiswerk structuur en een timing. Een berg huiswerk en lessen wordt dan een **overzichtelijke klus**. Uw kind leert zo ook zelf plannen. Gebruik de planning en timing niet als drukkingsmiddel («Binnen een half uur ben je klaar, hé»), wel als hulpmiddel. Geef uw kinderen de tijd. Ze moeten niet klaar zijn omdat wij boodschappen willen doen.

[4] «DE MEESTER HEEFT DAT SLECHT UITGELEGD, JE MOET DAT ANDERS DOEN»

Als een kind een oefening niet kan, vraag dan hoe de meester of juf op school dat heeft uitgelegd. «Wat weet je nog van in de klas? Wat **moest je eerst doen?**» Zo kan u uw uitleg afstemmen op wat in de klas is gezegd. Iets op een andere manier uitleggen dan op school kan voor onnodige verwarring zorgen.

[6] «BEN JE NU NOG BEZIG?»

Uw kind zit lang aan zijn huiswerk, of integendeel, veel te kort. Overleg even met de leerkracht. Hij kan vertellen hoe lang de kinderen van de klas er gemiddeld over doen. Soms kan u **in overleg** met de leerkracht een maximum bepalen. Alles wat daarna niet klaar is, maakt uw kind niet meer. De voorwaarde is wel dat uw kind op de beschikbare tijd geconcentreerd doorwerkt.

[7] «VANAF NU HELP IK NIET MEER»

Een zesdeklasser hoeft natuurlijk niet dezelfde hulp te krijgen als een eersteklasser. Huiswerk maken is groeien naar **zelfstandigheid**. Het ene kind is al vlugger zelfstandig dan het andere. Het hangt ook een beetje af van vak tot vak. Verleg telkens de uitdaging voor uw kind. Het is voor een kind van het eerste secundair toch wel even schrikken als u zegt: «Nu help ik niet meer». Tenzij dat moment voorbereid is.

[9] «IK MERK HET WEL OP JE RAPPORT»

Huiswerk maken is communiceren met de school. Vraag aan de leerkracht of u opmerkingen in de agenda mag schrijven. Het is voor de leerkracht iets anders als hij hoort van een ouder dat het kind iets niet begrijpt dan van het kind zelf. Stimuleer uw kind ook **zelf** om uitleg te vragen. Met de leerkracht over huiswerk en lessen praten zorgt ervoor dat hij uw kind beter volgt.

• U kan Karel Moons en zijn projecten bereiken bij Kalos vzw - Paul Van Ostaïjenlaan 85 - 3001 Heverlee - tel en fax 016-22 53 19 - e-mail kalos.vzw@planetinternet.be

• U leest meer over huiswerk in de bibliotheek bij het SIS0-nummer 450.8 en in het dossier huiswerk op www.klasse.be/archieven

9 TIPS VOOR OUDERS